

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਉਣਨੀਵਾਂ

ਇਤਿਹਾਸਕ ਮੀਲ-ਪੱਥਰਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਮਹੱਤਤਾ: ਬਾਈਬਲੀ ਪ੍ਰਤੀਕਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger
2024-03-06

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਉਹਨਾਂ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਦੁਆਰਾ ਸੁੱਧ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦੇ ਚਿੱਟੇ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਰਸਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾ ਉਸ ਦੂਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਚਾ ਦੇ ਦੂਤ ਲਈ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਰਸਾ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਅਰਸਾ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੇ ਜੀਵਤਾਂ ਦੇ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਅਰਸਾ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਨੂੰ ਲਾਓਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਨੇ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਨ 66 ਤੋਂ 70 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਨਾਮ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਾ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

"ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ, ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਰੰਭਿਕ ਚੇਲਿਆਂ ਵਾਂਗ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਉਜਾੜ ਅਤੇ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਰਾ ਲੱਭਣ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਰੋਮੀ ਫੌਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਘੇਰਾ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀਆਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਪਾਈ ਸੱਬਥ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸੱਤਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਦ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਕੇ ਪਹਾੜਾਂ ਦੇ ਦਰਮਿਆਨ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਲੇਪ ਨਿਵਾਸਾਂ ਵੱਲ ਜਾਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।" Testimonies, volume 5, 464.

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਉਹ ਘੇਰਾ, ਜੋ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੀ, ਸੈਸਟਿਯਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਪਹਿਲਾ ਘੇਰਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੈਸਟਿਯਸ ਇੱਕ ਅਜੇਹੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਘੇਰਾ ਬੰਨ੍ਹਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਰਹੱਸਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕਾਰ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਸ ਦਾ ਤਰਕ ਕੀ ਸੀ।

"ਜਦੋਂ ਸੈਸਟਿਯਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੋਮੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਰੰਤ ਹਮਲੇ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਚਾਨਕ ਘੇਰਾ ਛੱਡ ਕੇ ਹਟ ਗਏ।" The Great Controversy, 31.

1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਅਤੇ 1890 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਨਿਊ ਹੈਮਪਸ਼ਾਇਰ ਤੋਂ ਸੈਨੇਟਰ ਹੈਨਰੀ ਡਬਲਿਊ. ਬਲੇਅਰ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਵਿੱਚ ਐਸੇ ਬਿਲਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਹ ਬਿਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਬਲੇਅਰ ਸੰਡੇ ਬਿਲਜ਼" ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਸੈਨੇਟਰ ਬਲੇਅਰ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪਾਲਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਪ੍ਰਬਲ ਸਮਰਥਕ ਸਨ। ਉਹ ਮੰਨਦੇ ਸਨ ਕਿ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਏਕਸਾਰ ਦਿਨ ਅਮਰੀਕੀ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਖ਼ਾਸ ਕਰਕੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਮੂਹਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਣ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ।

ਇਹ ਧਰਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ-ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਧਾਨ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਯਾਸ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ ਬੋਲਣਾ ਨਿਯਤ ਸੀ। ਬਲੇਅਰ ਬਿਲਾਂ ਦੀ ਇਹੀ ਲੜੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ 1888 ਦੀ ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਅਧਿਵੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਏ. ਟੀ. ਜੋਨਜ਼ ਨੇ ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਹਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਇਤਨੀ ਵਾਕਪਟੂਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਕੁਝ ਪ੍ਰਯਾਸਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਨੇਟਰ ਬਲੇਅਰ ਆਪਣੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ

ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਵਸ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਅਭਿਆਨ ਦੀ ਗਤੀ ਗੁਆ ਬੈਠਾ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ-ਦਿਵਸ (ਐਤਵਾਰ) ਦੇ ਨਿਹਿਤ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ, ਐਲਨ ਵਾਈਟ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਭਿਲੇਖ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਉਸ ਦੀਆਂ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਜੇ ਕੁਝ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਗੰਭੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਹੁਣੇ ਹੀ ਉੱਧਰਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ, "ਤਦ ਵੱਡੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਛੋਟੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਵਜੋਂ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਾਂਤ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਿਰਲੇਪ ਘਰਾਂ ਵੱਲ ਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ।" ਉਸ ਨੇ ਵਾਰੰਵਾਰ ਸਿਖਾਇਆ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਹਾਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ 1888 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਹਾਤੀ ਜੀਵਨ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸਲਾਹਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਬਾਰੇ ਉਸ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। 1888 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੇਹਾਤੀ ਜੀਵਨ ਸੰਬੰਧੀ ਉਸ ਦੇ ਲਿਖਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਲਾਹ ਤੋਂ ਕਦੇ ਵੀ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਬਲੇਅਰ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦਿਵਸ ਸੰਬੰਧੀ ਬਿੱਲਾਂ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਉਹ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਸਨ; ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਲੇਅਰ ਦੇ ਬਿੱਲ ਉਸ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਤੀ ਕਾਇਮ ਨਾ ਰੱਖ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੁਕ ਗਏ, ਤਦ ਵੀ ਭੱਜ ਜਾਣ ਲਈ ਉਹ "ਨਿਸ਼ਾਨ" ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵੇਮਾਰਕ—ਪਹਿਲੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ—ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਸੈਸਟਿਅਸ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਸੀ। ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੰਡੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੀਤੁਸ ਦੀ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਘੇਰਾਬੰਦੀ ਦੇ ਆਉਣ ਵੇਲੇ ਕੋਈ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਅਜੇ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਜਾਣਗੇ।

ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਅਵਧੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲੀ ਅਵਧੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦਾ ਜਾਂਚ-ਪੜਤਾਲੀ ਨਿਆਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਵਧੀ ਰੋਮ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਅਵਧੀਆਂ ਮੁੜ-ਮੁੜ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੂਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਵੀ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ, ਅਤੇ ਹੱਥਕੂਕ ਅਧਿਆਇ ਦੇ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਅੱਖਰਸ਼ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੋਏ, ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਬਾਰਾਂ, ਆਇਤਾਂ ਇਕੀ ਤੋਂ ਅਠਾਈ ਤੱਕ ਵੀ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਬਾਰੂਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀਆਂ ਆਖਰੀ ਅੱਠ ਆਯਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ "ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ" ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ "ਹੁਣ ਹੋਰ ਦੇਰ ਨਾ ਲਗਾਏਗਾ।" ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਕਾਲ-ਖੰਡ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਵਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ, ਅਤੇ ਸੁਰ ਦੀ ਵੇਸ਼ਿਆ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਅੰਦਰਲਾ ਹਰ ਦਰਸ਼ਨ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਣ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਪੂਰਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵਰਗ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਨਹੀਂ ਮਰਦਾ, ਸਗੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਲੂਕਾ ਦੇ ਇਕੀਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਇੱਕ "ਨਿਸ਼ਾਨੀ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ।

ਉਜਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਦੋ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਅਵਧੀਆਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ—ਅਵਧੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਨੇ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੱਕ ਜੀਉਂਦੀ

ਰਹੇਗੀ, ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇਕੀ ਵਿੱਚ, ਯਿਸੂ 66 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 70 ਈਸਵੀ ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਸਾਲ ਰੌਦਿਆਂ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਨਾਸ਼ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਢੇ ਸਾਲ ਰੌਦਿਆਂ ਜਾਣ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਦੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੜੀ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ 538 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਫੌਜਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਖੋ, ਤਦ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਉਜਾੜ ਨੇੜੇ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਤਦ ਜੋ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ ਵੱਲ ਭੱਜ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਣ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਜਾਣ; ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਹਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉਹ ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਦਲੇ ਦੇ ਦਿਨ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਪਰ ਹਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜੋ ਦੁੱਧ ਪਿਲਾਉਣਗੀਆਂ! ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਕਲੇਸ਼ਤਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲੋਕ ਉੱਤੇ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਕਰਕੇ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਦਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦ ਤਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਲੂਕਾ 21:20-24।

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਰੌਦੇ ਜਾਣ ਦੇ "ਸਮੇਂ" ਬਹੁਵਚਨ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੌਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਸਾਲ 70 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਰੌਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ, ਜੋ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀ ਦੋਵੇਂ—ਬੁੱਤਪਰਸਤੀ ਅਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ—ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਹੀ ਉਹ ਦੋ ਤਾਕਤਾਂ ਹਨ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ, ਜੋ ਪੁੱਛਦਾ ਹੈ, "ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ।"

ਫਿਰ ਮੈਂ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਬੋਲਦੇ ਸੁਣਿਆ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਜਣੇ ਨੂੰ ਜੋ ਬੋਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿਹਾ, "ਰੇਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਬਲੀ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਉਜਾੜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਦਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸ਼ਨ ਕਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਰਹੇਗਾ?"
Daniel 8:13.

ਲੂਕਾ ਦੇ ਇਕੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ "ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਉੱਤਰੀ ਰਾਜ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਸ਼ੇਧ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਪੰਜ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਵੱਲ ਹੈ, ਜੋ 723 ਈ.ਪੂ. ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਏ ਅਤੇ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਸਾਲ 538 ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਾਪ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਹੈ; ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸਮਾਨ ਅਵਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ। ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਅਵਧੀ ਉਹੀ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੂਕਾ ਦੇ ਇਕੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਚੌਥੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ "ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਜਿਸ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਦੀ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਲਈ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਚੌਥੀਹਵੀਂ ਆਯਤ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ 1798 ਦੇ "ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ" ਤੱਕ ਲਿਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਿਸੂ ਮਿਲਰਾਈਟ ਆਂਦੋਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਵਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਚੰਦਰਮਾ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਲਝਣ ਸਮੇਤ; ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਗਰਜਦੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ; ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਡਰ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਢਹਿ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਤਦੋਂ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਣ, ਤਦੋਂ ਉੱਪਰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਚੇ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਲੂਕਾ 21:25-28.

ਯਿਸੂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣਗੇ," ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਨ੍ਹ, ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦੀ ਵਿਪਤਾ, ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਕੰਬਾਇਆ ਜਾਣਾ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ

ਹੈ, ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਸਨ।

“ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਸੀਹ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਢੰਗ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੇਵਲ ਪੂਰਵ-ਸੂਚਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣ ਸਕਣ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ: ‘ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਗੇ।’ Luke 21:25. ‘ਸੂਰਜ ਹਨੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਤਾਰੇ ਡਿਗ ਪੈਣਗੇ, ਅਤੇ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਹਨ ਉਹ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਸਮੇਤ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਣਗੇ।’ Mark 13:24–26. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਰਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣੇ ਹਨ: ‘ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਾਲਾਂ ਦੇ ਟਾਟ ਵਾਂਗ ਕਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਲਹੂ ਵਰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ।’ Revelation 6:12.”

“ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਉੱਨੀਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਲ 1755 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਭਿਆਨਕ ਭੂਚਾਲ ਆਇਆ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ...”

“ਪੱਚੀ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ—ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ ਦਾ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋ ਜਾਣਾ। ਜਿਸ ਗੱਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਬਣਾਇਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੈਤੂਨ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਚੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੀ ਗੱਲਬਾਤ ਵਿੱਚ, ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ ਦੇ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ,—ਅਰਥਾਤ ਪਾਪਾਈ ਜੁਲਮ-ਸਤਾਅ ਦੇ 1260 ਸਾਲ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਲੇਸ਼ ਘਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ,—ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੇਖ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਵੇਖੀ ਜਾਵੇਗੀ: ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕਲੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੂਰਜ ਅੰਧੇਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਆਪਣਾ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।’ ਮਰਕੁਸ 13:24। 1260 ਦਿਨ, ਅਰਥਾਤ ਸਾਲ, 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਚੌਥਾਈ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੁਲਮ-ਸਤਾਅ ਲਗਭਗ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੁਕ ਚੁੱਕੀ ਸੀ। ਇਸ ਜੁਲਮ-ਸਤਾਅ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਅੰਧਕਾਰਮਈ ਹੋਣਾ ਸੀ। 19 ਮਈ, 1780 ਨੂੰ, ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ...”

“ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਮਦ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਗਾਹ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਆਨੰਦਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ‘ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਣ;’ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ‘ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੇੜੇ ਆ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।’ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਨੁਯਾਈਆਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਬਸੰਤ ਦੇ ਕਲੀ ਲਾਉਂਦੇ ਦਰੱਖਤਾਂ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ: ‘ਜਦੋਂ ਉਹ ਹੁਣ ਕੇਪਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖ ਕੇ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਕਿ ਗਰਮੀ ਹੁਣ ਨੇੜੇ ਆ ਗਈ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਦੀਆਂ ਵੇਖੋ, ਤਾਂ ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਰਾਜ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ ਹੈ।’ ਲੂਕਾ 21:28, 30, 31।”

The Great Controversy, 304, 306–308.

ਤਿੰਨਾਂ ਰੋਮਾਂ ਦੀ ਤ੍ਰਿਪੱਖੀ ਲਾਗੂਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਯਰੂਸ਼ਲੇਮ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਵਿੱਚ, ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਿਕ ਦਲ ਦੇ ਰੱਦੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ (ਮੂਰਤੀਪੂਜਕ ਰੋਮ), ਜਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ (ਪਾਪਾਈ ਰੋਮ) ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਦਿਨ (ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ), ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਰੋਮ ਦੁਆਰਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਰ ਇਕ ਅਵਧੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਕੱਲੇ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਗੇ, ਜੋ ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਲਈ ਭੱਜਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇਕ ਅਵਧੀ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ‘ਤੇ ਕਈ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੇ “ਚਿੰਨ੍ਹ” ਨਾਲ, ਜਿਵੇਂ ਅਵਧੀ ਦੇ ਆਰੰਭ ‘ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

“ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮੇਸੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਸਮੂਹ ਤਾਕਤ ਨਾਲ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ। ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਅਚੰਭੇ ਤੁਰੰਤ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦੁਸ਼ਟ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨੂੰ ਡਰ ਅਤੇ ਹੱਕੇ-ਬੱਕੇਪਣ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਧਰਮੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ

ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਨਿਹਾਰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਪਣੀ ਮਰਯਾਦਿਤ ਗਤੀ ਤੋਂ ਹਟੀ ਹੋਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਗਣੋਂ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਘਣੇ, ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਉੱਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰੋਧਿਤ ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਵਰਨਣੀਯ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਫ਼ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਜਲਾਂ ਦੀ ਧੁਨੀ ਵਾਂਗ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ: 'ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।' ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 16:17।" The Great Controversy, 636.

ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਹੋਰ ਭੇੜ, ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭੱਜ ਜਾਵੇ। ਉਹ ਸਮਾਂ "ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਚਰਜਾਂ" ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ "ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼" ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੀਉਂਦੀ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਜਾਂਚਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਆਵਾਜ਼ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਰੋਮ ਦੀ ਵੈਸ਼ਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਵੀ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਸੰਪੂਰਣ ਇਤਿਹਾਸ ਉਸ ਹਫ਼ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਮੱਧਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਲੀਬ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਵੇਂ ਇਤਿਹਾਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਫ਼ਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਦੀ ਮੋਹਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਅੰਤ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੱਧਲਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ "ਸੱਚ" ਇਬਰਾਨੀ ਵਰਣਮਾਲਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਅੱਖਰਾਂ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਮਸੀਹ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਆਖ਼ਰੀ ਆਵਾਜ਼ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੱਧ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਵੀ, ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਉਹੀ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਅੱਖਰ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਧਰਤੀ ਦੇ ਪਸ਼ੂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਗਰ ਵਾਂਗ "ਬੇਲਣ" ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਧਵਜ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦੇ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜੋ ਧਵਜ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਉਹ "ਚਿੰਨ੍ਹ" ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀ ਆਖ਼ਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇਕੀ ਵਿੱਚ ਚੇਲੇ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਮੰਦਰ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਗੁਰੂ ਜੀ, ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਦੋਂ ਹੋਣਗੀਆਂ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਘਟਣ ਨੂੰ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ? ਲੂਕਾ 21:7.

ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਨ 70 ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਸ਼ਹਿਰ ਨਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਪਦ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ "ਸਮੇਂ" ਕਦੋਂ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।

ਅਤੇ ਉਹ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਕੇ ਲਿਜਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਯਹੂਸਲਮ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪੂਰੇ ਨਾ ਹੋ ਜਾਣ। ਲੂਕਾ 21:24.

ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਇਹ ਆਇਤ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਹੂਸਲਮ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ-ਵਿਗਿਆਨਕ ਮੂਰਖਤਾ—ਜਿਸ ਨੂੰ ਫਿਊਚਰਿਜ਼ਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ—ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਆਇਤ ਦੀ ਸਹੀ ਲਾਗੂਤਾ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪਾਠਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਮਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਹਟ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਆਤਮਿਕ ਲਾਗੂਤਾ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਲਿਆ। ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨਾ ਪ੍ਰੈਰੀ ਪੰਲੁਸ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਇੱਕ ਮੁੱਖ ਸਿੱਖਿਆ ਸੀ। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦਾ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ ਰੋਂਦਿਆ ਜਾਣਾ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਪੋਪਾਈ ਹਨੇਰੇ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਪਰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਂਗਣ ਮੰਦਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਪ ਨਾ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰੀ ਨੂੰ ਬਿਆਲੀ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੋਂਦਣਗੇ। ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੇਥੀ 11:2.

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਵਜੋਂ ਰਹਿਣਾ ਛੱਡ ਗਈ।

ਕਿੰਨੇ ਹੀ ਲੋਕ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪੈਰ ਰੱਖਣਾ ਇਕ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਕਤੀਦਾਤਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਮੌਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਾਨਾਂ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਬਹੁਤ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ! ਪਰ ਪੁਰਾਣਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਕਦੇ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਸੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸੁੱਧ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।" Review and Herald, June 9, 1896.

ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਚੌਵੀਹਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ 1798 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਫਿਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਕਾਲ ਨੂੰ ਪਰਚਿਤ ਕਰਵਾਇਆ, ਜਦ ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ।

ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਚੰਦ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਣਗੇ; ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੌਮਾਂ ਦੀ ਘਬਰਾਹਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਹੈਰਾਨੀ ਸਮੇਤ; ਸਮੁੰਦਰ ਅਤੇ ਲਹਿਰਾਂ ਗਰਜਣਗੀਆਂ; ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਡਰ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਦਿਆਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਕਿਉਂਕਿ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਤਦ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬੱਦਲ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਆਉਂਦਾ ਦੇਖਣਗੇ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਣ ਲੱਗਣ, ਤਦ ਉੱਪਰ ਵੇਖੋ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉੱਚੇ ਕਰੋ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਮੁਕਤੀ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਲੂਕਾ 21:25-28.

ਉਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰਵਾਦੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਾਇਆ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਕਦੇ ਨਾ ਚੁਕਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੇ ਹੋਏ।

"ਸੂਰਜ, ਚੰਦਰਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਪੂਰੇ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ।" Review and Herald, November 22, 1906.

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਲੂਕਾ ਅਧਿਆਇ ਇੱਕੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

"16 ਦਸੰਬਰ, 1848 ਨੂੰ, ਪੂਰੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਇੱਕ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪੂਰੂ ਨੇ ਮੌਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਲੂਕਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦਿੰਦਿਆਂ 'ਆਕਾਸ਼' ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਆਕਾਸ਼ ਹੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ 'ਧਰਤੀ' ਕਿਹਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਧਰਤੀ ਹੀ ਸੀ। ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਤਦ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਮਾ ਅਤੇ ਤਾਰੇ ਆਪਣੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ, ਪਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਹਿਲਾਏ ਜਾਣਗੇ।

"ਘਣੇ, ਭਾਰੇ ਬੱਦਲ ਉੱਠੇ ਅਤੇ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਏ। ਆਕਾਸ਼-ਮੰਡਲ ਵੱਖ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਿੱਛੇ ਨੂੰ ਲੁੜਕ ਗਿਆ; ਤਦ ਅਸੀਂ ਓਰਾਇਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਾਹੀਂ ਉੱਪਰ ਵੇਖ ਸਕੇ, ਜਿੱਥੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਆਈ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਉਸ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਥਾਨ ਰਾਹੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੇਗਾ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੁਣ ਹਿਲਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਯੁੱਧ, ਅਤੇ ਯੁੱਧਾਂ ਦੀਆਂ ਅਫ਼ਵਾਹਾਂ, ਤਲਵਾਰ, ਕਾਲ, ਅਤੇ ਮਹਾਮਾਰੀ ਪਹਿਲਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੂਰਜ, ਚੰਦਮਾ, ਅਤੇ ਤਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵੀ, ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਯੂਰਪ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ

ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕੁਝ ਲੋਕ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ—ਅਰਥਾਤ ਆਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ—ਪਰ ਇਹ ਕ੍ਰੈਧਿਤ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਦਾ ਹਿਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।” *Early Writings*, 41.